

Csodálkozunk Jézus kijelentésein, mint Nikodémus. Kérdezünk, tanulni akarunk, kíváncsian várjuk a választ, majd értetlenül csodálkozunk. Óh, mennyire-mennyire más rugóra jár az agyunk! A szemi nézéssel, kézi tapintással érzékelhető valóság világából, a matéria sűrűjéből nem érezzük a Szent Szellem „fuvallatait”, pedig azok ugyanúgy részei a VALÓSÁGNAK, csak nem vagyunk rá „beérzékenyedve”.

Aki Lélektől született, az hallja a szél zúgását – mondja Jézus. De ki nem született Lélektől? Aki bele ragadt az anyagi világba, az is képes érzékeltetni a Szent Szellem jelenlétét, de ahhoz újjá kell születnie. Vissza kell térnie a szellemi világ jelenlétét is érzékelő valóság fölfogásához. Másképpen: meg kell térnie, hinnie kell teljes meggyőződéssel abban, hogy a Szent Szellem jelen van, vezet és tanít, és nem hagy elveszni.

Igen. Akár naponta meg kell térnünk, mert újra és újra besűrűsödik, elborul körülöttünk a világ. Az Evilág ehhez nagyon ért. Gyakran újra ki kell lépni a Fényre, örömmel és bizalommal, hálás imával, hogy azalatt is, amíg botorkálunk, a Szent Szellem velünk van. Mint Mózes réz kígyójára tekintettek a kígyómart zsidók, úgy kell tekintenünk Jézusra, akit az Atya jelként is küldött számunkra. Ha Ránézünk, nem árthatnak a mérges kígyók. Az újjá születés titka ez. Hinni a szent jelekben, amelyeket Jézustól kaptunk, és a Szent Szellem állandó jelenlétében. Mert jelen életünk is tele van „jellel”, a jelek átszövik életünket, óvnak és vezetnek.

Ha sikerül újjá születnünk, azaz beérzékenyülnünk a szél zúgásának a meghallására, nem vagyunk elveszett emberek. A hitese bizalom távol tartja a félelmeket, reménnyel teli örömben élhetünk, megtapasztalva már ebben a földi világban is megelőlegezve Isten Országának a természetét.

Naponta, vagy napjában többször is tegyük le aggodalmainkat, és tekintsünk a mi Urunkra, akkor újra és újra megszületik az Életbe vetett bizalmunk. Akkor egyre fogékonyabbá válunk a mennyiekről szóló Jézus-i tanításokra is.

Albrecht Júlia, Mende